

ÅRSBERÄTTELSE

2019
2020

Ekenäs
gymnasium

14.8

Skolstart

16.8

Första skolveckan avslutades med en välkomstfest för nybörjarna. Tack till tutorerna som ordnade olika samarbetsövningar och lekar!

28.8

Flickornas skolfotboll i Grankulla

30.8-1.9

Nybörjardagar på Högsand

30.8

Pojkarnas skolfotboll

5.9

Pjäsen "Mannerheimmannen och myten" på Tryckeriteatern

6.9

Pride-tävlingens färggranna vinnare

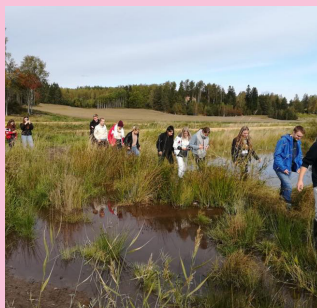
11.9

Studeringe från Kaurialan lukio på besök

19.9

En händelsefylld skoldag.

En biologigrupp besökte våtmarkerna i Snappertuna, en gymnastikgrupp provade på skytte i Västerby. På höstmarknaden uppträdde många elever med musik och sång eller samlade in pengar för Röda korset.

25.9

ROBSON LINDBERG
"IF YOU CAN SEE
THE INVISIBLE,
YOU CAN DO THE
IMPOSSIBLE"

11.10

Föreläsning och workshop kring samarbete och gruppdynamik tillsammans med coach Tove Eriksson. Både studerande och lärare arbetade kring temat.

1.11

Halloween tema. Varje basgrupp klädde ut en eller flera personer i sin grupp. 19A vann Halloween tävlingen som eventproducentteamet ordnat.

28-29.9

26.10

Fred Shaw premierades på Bokmässan i Helsingfors för första plats i kolumn tävlingen Argh?, se sid. 24

Elever från svenska gymnasier deltog i gymnasiernas säkerhetskurs i Syndalen. De fick prova på bl.a. att överleva i skogen, självförsvaret och första hjälpen.

1.11

Fred Shaw och Felix Lönnqvist deltog i Teknologiföreningens MatteTäpplan vid Aalto universitet, som är en matematiktävling för tredje årets studerande. Fred vann tävlingen. Grattis Fred!

3.10

Teater Taimines pjäs "Lyckomanifestet"

12.11

Fysikstuderande på besök till Åbo Akademi

13.11

Pojkarnas skolhandboll

15.11

Flickornas skol-innebandy. De gick vidare till final

15.11

Kulturkarnevalen och dagsverksinsamling till förmån för Barnklinikernas faddrar rf

27.11

Musikafton i skolan

2.12

Pojkarnas skolinnebandy. De tog sig vidare till final

3.12

Emil Ekholm, Dennis Estlander och Amanda Salin deltog i debattävling arr. av FSS i samband med Svensk Ungdom

5.12

Självständigheten firades med inbjudna gäster och ett festtal av Johan Kvarnström, se sid. 17, sång, överräckande av frihetens budkavle och avslutades med student-dimission

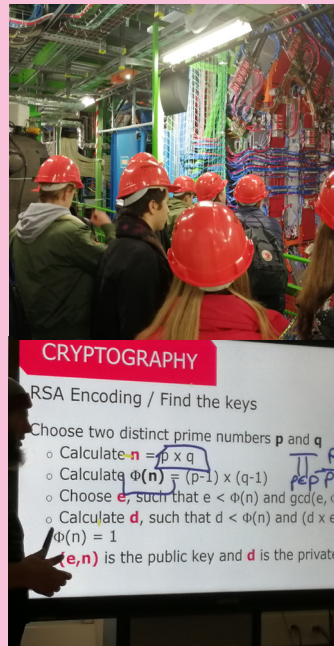
12.12

Riksdagsbesök. Johan Kvarnström tog emot nybörjarna och svarade på frågor

10-14.12

Fysikresa till Geneve. Under resan fick deltagarna bl.a. designa läkemedel, lära sig kryptera, delta i föreläsningar om acceleratorer, detektorer, antimateria och mörkmateria. De besökte bl.a. CMS (100 meter under marken i Cessy i Frankrike) och Cerns datacenter.

13.12

Adventskonsert med lucia i kyrkan

20.12

Julfest med musik, basgruppernas och lärarnas program samt dramakursens teater

17.1

Ekenäs Filmfestival. Några grupper såg filmen "And then we danced"

18.1

Fred Shaw deltog i Åbo Akademis dag "upplev din framtid som diplomingenjör på 12 timmar". Under dagen ordnades en utmanande tävling, där Fred var en av de tre vinnarna. Grattis!

21.1

Christoph Treier föreläste med tips inför studentskrivningarna

22.1

Öppet hus för alla nior. De fick bekanta sig med kursutbudet och dagen avslutades med bullafest

31.1

En ny tradition infördes i skolan. Vid varje månadsslut utnämns "månadens EG-studerande". Vi vill uppmärksamma olika prestationer och goda handlingar som gynnar och stärker skolgemenskapen. Årets första utmärkelse gick till Cedrik Sandell för hans goda prestationer i ekonomitävlingen

6.2

Final i flickornas skol-innebandy. Det blev en fjärdeplats

13.2

Penkis

14.2

De gamlas dag

25.2

Futurist Niko Herlin talade om framtidens kompetenser

25.2

Föräldrakväll med temat "Gymnasiets nya läroplan". Tankeväckande föreläsningar av futurist Niko Herlin och coach Christoph Treier.

27.2

Wasa teaters pjäs "#nofilter"

28.2

Saga Erlin och Dastan Abdulla Ali valdes till månadens EG-studeranden för sin kreativa verksamhet som bidragit till skolans trivsel

4.3

Föredrag kring vinterkrigets fred, se sid. 22

4.3

Pojkarnas finalturnering i innebandy

13.3

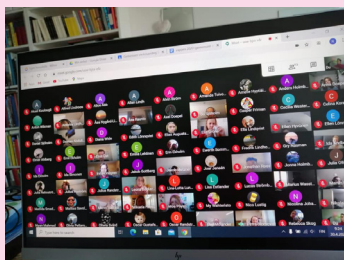
Minnesstund på gravgården för vinterkrigets fred, se sid. 22

17.3-

Distansstudier pga Covid 19-viruset. Tankar kring distansstudierna på sid. 30.

30.4

Gemensam distansveckosamling för hela skolan. Rektorn inledde med en hälsning till alla, samt presenterade mars- och aprilmånadens EG-studeranden.

30.4

Mars: Simon Sundström för att ha visat stort engagemang i skolans verksamhet samt för sitt goda förhållningssätt till studierna

April: Dennis Estlander för att ha visat intresse och axlat ett stort ansvar för skolans teknik

Elevkåren presenterade sig och höll en Kahoot-frågesport till alla. Veckosamlingen avslutades med lärarnas vappenhälsning

16.5

Maratonkursens deltagare löpte en rutt (3 x 7 km) i ruskigt väder i centrum av Ekenäs. Rutten planerades av FM-guldmedaljören Jaakko Kero.

28.5

Mediateamets Wilma Möller och Elin Grüne valdes till månadens EG-studeranden för upprätthållandet av vi-andan på distans. De har skapat roliga frågesporter där de aktiverat både skolans egna studerande, men även övriga följare på Instagram och Facebook.

30.5

Våravslutningen firades på distans med Meet-möten och live stream från skolans aula

LÄSÅRET 2019-2020

Ekenäs gymnasium avslutar idag sitt fyrtiofjärde verksamhetsår.

Vi kan blicka tillbaka på ett händelserikt läsår, men framför allt ett annorlunda läsår som främst kommer att gå till historien på grund av de senaste månadernas distansundervisning. För tillfället är ingenting normalt i vårt samhälle och vi har fått lära oss leva på ett nytt sätt som kan komma att prägla våra liv en lång tid framöver. Vi har lärt oss tala om behovet att plana ut kurvan för att minimera antalet döda och skydda riskgrupper. Vi har lärt oss att det egna ansvaret och omsorgen om varandra är det viktigaste just nu. Därför stannar vi hemma, håller avstånd och hjälper dem som insjuknar eller hör till riskgruppen.

Distansundervisningen inleddes för Ekenäs gymnasiums del den 17 mars som en följd av de strikta förhållanden som infördes i landet på grund av coronavirusets framfart i hela världen. Regeringen beslöt att alla skolor i Finland skulle övergå till undervisning på distans för att minska smittospridningen

i landet. Samtidigt var skolan mitt i vårens studentskrivningar och stressen på årets examinandor blev större än vanligt. Oron över att någon skribent eller övervakande lärare skulle insjukna mitt under skrivningarna var stor, eftersom det sannolikt skulle ha lett till att skrivningarna hade avbrutits och alla examinandor försatts i karantän. Studentexamensnämnden meddelade om en tidigarelagd tidtabell för studentproven vilket innebar att vårens realprov skrevs en vecka tidigare än planerat. Även detta skapade oro och stress bland examinandorna som på kort varsel fick ställa om sitt lässchema och förbereda sig mentalt för att gå upp i skrivningen en vecka tidigare. Nu med facit i hand kan vi ändå vara både stolta och nöjda. Vårens examinandor klarade studentproven med glans och kan glädja sig åt strålande resultat. Ekenäs gymnasium har i de flesta ämnen klarat sig bättre än landets medeltal.

I år kan vi dessvärre inte fira studentdimission i samband med våravslutningen eftersom restriktionerna gör att vi inte får samlas i större grupper. Dimissionen skulle endast ha fått ske på distans. De blivande studenterna har fått föra fram sin åsikt i en enkät i april och en klar majoritet vill ha en så traditionell dimission som möjligt så fort det bara är tillåtet. Därför kommer årets studentdimission att firas sista lördagen i augusti. Det utlovas en traditionell dimission då vi tillsammans med pompa och ståt får fira årets studenter.

” *en bra grund att stå på då de går vidare i livet
och möter nya utmaningar*

Ett av läsårets tyngdpunktsområden har varit trivsel och välmående. Vi inledde den satsningen redan för ett par år sedan men ser att behovet fortfarande är lika stort. Vårt samhälle har ett högt tempo och reformerna som påverkat gymnasier och studerandena har varit många. Att kunna hantera sin studie- och arbetstid kräver mycket av både lärare och studerande. Studerande bör få redskap och verktyg för att kunna hantera det snabba tempo som råder i samhället men framför allt insikter i hur det går att hantera den egna hälsan och återhämtningsförmågan. Ekenäs gymnasium har därför fortsatt erbjuda kurser i mental träning. Pilotprojektet i metoden I-Heart som inleddes under förra läsåret fick mycket god respons av studerande och fortsatte även detta läsår. Förhoppningen är att våra studerande har fått en bra grund att stå på då de går vidare i livet och möter nya utmaningar.

Utgående från de enkäter som studerande har fyllt i under läsåret får skolan ett gott betyg när det gäller undervisning, handledning och atmosfären i skolan. Lärarna har hög arbetsmoral och jobbar hårt för att skapa bästa möjliga

inlärningsmiljö för våra studerande. När skolan övergick till distansstudier tog lärarna genast itu med arbetet att omvandla undervisningen så att den skulle passa för distansstudier. Det har varit arbetsdrygt och utmanande för både lärare och studerande att övergå till distansstudier. Många har känt att arbetsbördan ökat och det har varit viktigt att hitta balans i arbetsmängden.

» *betydelsen av att ha den rätta attityden till studierna*

Under läsåret har vi haft flera inbjudna gästföreläsare som på olika sätt tangerat välmående i kombination med studier. Idrottscoachen Christoph Treier betonade betydelsen av att ha den rätta attityden till studierna och betydelsen av "grit". Grit innebär att arbeta målmedvetet samtidigt som man upprätthåller passionen och beslutsamheten under en lång tid. Forskning har visat att det inte är förmågan att lära sig snabbt eller enkelt som har avgörande betydelse för studier och arbete utan förmågan att kämpa vidare trots motgångar och brist på motivation. Under vårens distansstudier kan man tydligt se att det är just studerandes förmåga till grit som utvecklats när det har krävts ett stort ansvarstagande för att klara studierna på distans. Även den viktiga förändringskompetensen som futurist Niko Herlin betonade vid vår föräldrakväll har alla fått öva sig i den här våren.

Ett annat tyngdpunktsområde detta läsår har varit studerandes delaktighet. Förutom elevkårens arbete i skolvardagen har alla studerande ingått i ett av skolans tio team. Arbetet inleddes med en gemensam eftermiddag då coachen Tove Eriksson handledde både studerande och lärare i betydelsen av samarbete och kommunikation för ett fungerande team. Teamen har under läsåret arbetat bl.a. med att skapa flera trivsamma utrymmen för studier och umgänge och skapat ekologiskt hållbara lösningar för avfallssortering.

Det här läsåret har även arbetet med gymnasiets nya läroplan, GLP 2021, kört igång. I grunderna för den nya läroplanen talas det om hjärtats bildning och att växa som människa. För att studerande ska kunna bli harmoniska och bildade individer ska gymnasietiden hjälpa dem att utveckla mångsidiga kompetenser. Varje ämne ska innehålla kompetens för välbefinnande, kommunikativ kompetens, etisk och miljökompetens, kulturell och global kompetens, tvärvetenskaplig och kreativ kompetens samt samhällelig kompetens. Många av de här sakerna har vi redan jobbat med i gymnasiet men nu bör arbetet förtydligas och fördjupas. Kontakterna till det omgivande samhället betonas mera och samarbetet med både arbetslivet och högskolorna lyfts upp som centralt innehåll. Studerandes rätt till handledning och specialundervisning har

en mera framträdande roll i den nya läroplanen. Vi kan glädjas åt att från hösten få en speciallärare på heltid till de svenska gymnasierna i Raseborg.

Skolans internationella verksamhet har till stor del förändrats detta läsår i och med de restriktioner som rått under vårterminen. Under hösten kunde fysikgruppen göra sin traditionella studieresa till forskningsinstitutet Cern i Geneve, men all övrig verksamhet som skulle ha ägt rum under vårterminen blev skolan tvungen att avboka. Vi hoppas att vår internationella verksamhet kan återupptas när läget har stabiliserats. Samtidigt är det ett ypperligt tillfälle att hitta nya samarbetsformer via digitala plattformar för att upprätthålla kontakterna till när och fjärran. Under läsåret har vi haft en utbytesstuderande från Taiwan i skolan samtidigt som en av skolans studerande har varit på utbyte i Japan. Betydelsen av goda språkkunskaper kan aldrig överskattas och därför satsar vi en hel del på språkstudier i skolan. Skolans utbyte med Kaurialan lukio i Tavastehus har också fortsatt och vidareutvecklas år för år.

» *vi alla är länkar i en lång kedja*

På skolans självständighetsfest i december betonade festtalaren, riksdagsledamot Johan Kvarnström vikten av att inse att vi alla är länkar i en lång kedja. Vi har ett arv att förvalta och ett ansvar för framtiden. Skolan har en viktig uppgift i att ge studerande möjlighet att blicka bakåt och förstå historien. Likaså är det viktigt att studerande får ta del av och påverka aktuella frågor. Idag är de flesta frågor globala. Det ser vi inte minst nu när vi lever mitt i coronakrisen och forskare runtom i hela världen febrilt kämpar med att utveckla vaccin och utreda sjukdomens förlopp. Forskning och kritisk tänkande har igen fått en större synlighet och allt flera inser betydelsen av vetenskaplig forskning. Det här är positivt eftersom en av gymnasiets viktigaste uppgifter fortfarande är att lära ut just kritiskt tänkande och lägga grunden för fortsatta studier vid högskolor och universitet.

» *blivit bättre på att uppmärksamma goda prestationer*

Vi har även under det här läsåret blivit bättre på att uppmärksamma goda prestationer och insatser som främjar skolans trivsel och samhörighet. Därför inrättades vid årsskiftet en ny utmärkelse för månadens studerande. Flera studerande har också utmärkt sig inom olika tävlingar, mera om det kan du läsa på tidslinjen här i årsberättelsen. Dessutom förgylls varje festligare tillställning under läsåret av många fina sång- och musikuppträdanden. Skolans musikgrupp arrangerade tillsammans med elevkåren en välbesökt musikafton i november och

samlade in pengar till nya instrument. Många studerande satsar också en stor del av sin fritid på olika idrottsgrenar och har dessutom flitigt deltagit i olika idrottstävlingar under läsåret. Det här är bara några exempel på de talanger och kompetenser som våra studerande besitter.

Det här läsåret har vi tyvärr också fått ta del av några sorgebud. Två av skolans före detta lärare har avlidit under läsåret. Camilla Wikström var lektor i matematik och kemi under läsåren 1997-2016 och Ethel Stephan-Sundström var lektor i religion och psykologi under läsåren 1979-2004.

Jag vill avsluta med att tacka de lärare som slutar efter det här läsåret. Stort tack till vår mångåriga lärare i modersmål och litteratur Ulf Moberg. Vår musiklärare Marianne Jönsson uppnår pensionsålder och får njuta av lediga dagar. Stort tack till speciallärare Sonja Bengtfolks, lärare i historia, samhällslära och filosofi Martin Pettersson, lärare i bildkonst Emma Stenlund och lärare i biologi och geografi Nicolina Johansson.

När vi idag blickar tillbaka på ett läsår som blev helt annorlunda än vad vi någonsin kunde tänka oss vid skolstarten hoppas jag innerligen att vi får inleda höstterminen på vanligt sätt genom att mötas fysiskt igen. För mig är en skolvardag med spontana samtal i aulan bland det viktigaste. Distansmånaderna har visat hur betydelsefulla verkliga möten mellan studerande och lärare är för att tillsammans dryfta både stort och smått.

» *vi har lyckats upprätthålla vi-andan*

Jag vill rikta ett varmt tack till alla våra studerande, lärare och övrig personal som bidragit till skolans goda stämning och inte gett upp trots en utmanande vårtermin. Tack vare era insatser har skolans verksamhet utvecklats och vi har lyckats upprätthålla vi-andan även om både arbetsmängd och skärmtid ökat. Jag vill också tacka alla familjer och samarbetspartner som på ett eller annat sätt stött vår verksamhet. Jag hoppas ni alla får njuta av en avkopplande sommar och samla krafter inför nästa läsår.

Petra Blomqvist, rektor

TEAMARBETE

Hälsa- och motion

I Ekenäs gymnasium har vi under det senaste läsåret prövat på att arbeta i team. I teamen försöker man sedan bland annat hitta på idéer för en trevligare och aktivare skolvardag. Hälsa- och motionsteamet (även kallat sportteamet) har fokuserat på att försöka få eleverna att leva lite hälsosammare och vi har även försökt se till att eleverna har någonting roligt att göra på rasterna. Den förändring som vi är mest nöjda med i skolan är det nya bombskyddet. Förra året var bombskyddet ett proppfullt förråd med alla möjliga gamla saker. Vi tömde det, målade väggarna och i samarbete med inredningsteamet fixades bombskyddet till ett mysigt utrymme man kan ta det lugnt i.

Vi har även skaffat nya kortpackar till skolan, de användes så gott som varje rast av våra elever, och vi är glada att eleverna i vår skola umgås med varandra och spelar roliga kortspel på rasterna.

Sportteamet försökte även ha aktiviteter efter skoldagen, tanken var att man tillsammans, under lättsamma former kunde sporta inomhus, det här lyckades dock tyvärr inte på grund av att det var svårt att hitta lediga tider i EHS. Vår utedag som vi planerade till våren blev inte av på grund av coronaepidemin. Det finns ännu idéer som vi har funderat på, som vi eventuellt kan förverkliga när vi i augusti (förhoppningsvis) återvänder till skolan. Som ordförande för sportteamet måste jag säga att sportteamet har varit ett trevligt team att vara en del av. Vi har en stark gemenskap och vi samarbetar bra tillsammans för att göra skolan lite aktivare och roligare.

Jag önskar er alla en varm sommar!

Jonas Wallén

Internationella

Internationella teamet har arbetat med att ge den internationella verksamheten mer synlighet i skolan. Vi har samlat information om våra utbytesprogram och planerat reklamplanschering som skulle hängas på en lämplig vägg. Dessutom har vi tänkt sammanställa informationsbroschyrer om sevärdheter i Ekenäs som skulle kunna användas då vi får utländska besökare.

Inna Lindgren

AV

AV-teamet har haft ansvar för i första hand ljudanordningen under läsåret. I praktiken har det betytt att teamets medlemmar har assisterat gäster, lärare och studerande som har behövt hjälp med ljud och bild i skolans aula. Uppgifterna har fördelats mellan medlemmarna enligt de övriga teamens och skolans program, men vissa insatser har gjorts spontant på stående fot. Den stora utmaningen var musikaftonen på hösten med skolans musikgrupp, vilket samtidigt var elddopet för vår nya ljudanordning.

Distansstudierna som blev vår vardag från slutet på period 4 gjorde att teamets verksamhet avslutades abrupt.

Bo Sjöholm

Inredning

Ett inredningsteam såg dagens ljus
och det var således dags att inreda ett hus

Ekenäs gymnasium blev vårt projekt
dags att byta ut en förlegad interiörsdräkt

Vi tog upp hela skolans budget
Men vi skapade åtminstone något konkret

De nya möblerna gav mer ergonomi
Men de används inte mera pga pandemi

Nu är det dags för paus, vi ses igen i höst
Förhoppningsvis kan bombskyddet då skänka oss lite tröst

Hoppas bara allt står kvar på sin avsedda plats
Nu när EHS ska infiltrera vårt heliga palats

Saga Erlin, Dastan Abdulla Ali

Media

Under läsåret 2019-2020 har mediateamet skött skolans Instagram och Facebook och jobbat för att skolan ska få en ny hemsida. I början av hösten funderade mediateamet över hur vi kunde utveckla marknadsföringen av vår skola. Vi ville visa mer av skolans vardag och strävade efter att uppdatera oftare än innan. Mediateamet har under läsåret aktivt dokumenterat händelser och evenemang som skett i skolan. Vi har publicerat bilder och text på skolans Instagram och Facebook.

Bakning

Under läsåret 2019-2020 har bakningsteamet genom försäljning på raster och leverans av bakverk till föräldramöten försökt att lägga en guldkant på skolvardagen. Fastän arbetet inte har varit så kontinuerligt har vi ändå lyckats med vad vi lade upp som mål under början av läsåret, att förse skolan med mellanmål och baka till föräldramöten. Detta teamarbete möjliggjorde en "bakande" kontrast till skolvardagen.

Det som vi främst har bakat under året är våra mockarutor, recept nedan:

Kärleksmums, 20 bitar:

Ingredienser kaka:

200 g smör

2 dl mjölk

4 ägg

4 dl strösocker

4 dl vetemjöl

1,25 dl kakao

2,5 tsk bakpulver

2 tsk vaniljsocker

Ingredienser glasyr:

150 g smör

7,5 dl florsocker

4,5 msk kakao

3 tsk vaniljsocker

0,75 dl kokt kaffe

Garnering:

2 dl kokos

Gör så här:

Börja med att sätta ugnen på 175°C och klä en form (25×35 cm) med höga kanter med bakplåtspapper. Smält smöret, rör ner mjölken och låt det svalna. Vispa ägg och socker på hög hastighet i din assistent eller med elvisp, tills det blivit ljust och fluffigt, i 5 minuter. Blanda de torra ingredienserna i en bunke för sig och sikta sedan ner dem i smeten. Vänd runt försiktigt så att du får en klumpfri smet. Tillsätt smörblandningen och rör ihop en jämn smet. Häll upp smeten i formen och grädda den ca 20 minuter i mitten av ugnen. Kolla så att kakan är klar: Stickan ska vara torr. Tag ut kakan ur ugnen och gör ca 20 hål i kakan med t.ex skaftet av en slev. Medan kakan står och svalnar kan du göra glasyren. Börja med att smälta smöret och tillsätt sedan resterande ingredienser. Rör ihop till en klumpfri smet och häll den sedan över den avvalnade kakan. Strö till sist över rikligt med kokos. Låt sedan kakan stå och svalna ordentligt så att glasyren stelnar i ca 2 timmar. Skär sedan upp i rutor och förvara i tätslutande burk med lock.

Ida Ekholm, Emil Ekholm

Business

Businesssteamets verksamhet kretsade kring hur Ekenäs gymnasium kunde marknadsföras utanför och inom skolan. Vi påbörjade bl.a. planeringen av en ny logo åt skolan och skickade ut en enkät åt de studerande där vi tog reda på hurudana produkter de vill att skolan skulle sälja. Pennor, pop sockets och munktröjor med skolans logo hörde till de mer populära alternativen. Teamet samarbetade med mediateamet angående logon och före distansundervisningen inleddes påbörjade vi också ett samarbete med bakningsteamet. Resultatet av detta får vi dock se först nästa skolår.

Martin Pettersson

Eventproducent

Eventproducentteamet bestod av tio personer under läsåret. Till ordförande valdes Eva Hällsten i början läsåret och hon omvaldes senare vid årsskiftet. Under hösten ordnade teamet ett litet Halloweenjippo i skolan. Jippet gick ut på att basgrupperna skulle klä ut en av sina studerande och tillverka halloweendekorationer på morgonen, varpå skolans studerande fick rösta på sina favoriter senare på eftermiddagen.

Vid självständighetsfesten och dimissionen den 5.12 hjälpte teamet till med praktiska arrangemang både dagen innan festen och under själva festen. Teamet planerade traktering, iordningställde och dukade på förhand samt serverade under festen och städade efteråt.

Under våren hade man planerat en skattjakt strax innan påsk, men den planen gick i stöpet pga. distansundervisningen. Likaså hade man planer på att ordna program för läsårets sista dag, men även dessa fick ställas in i ett tidigt skede av planeringen.

Vilhelm Lindroos

Eko

Under läsåret 2019-2020 har Ekoteamet i vår skola tagit till flera åtgärder för att utveckla skolans och de studerandes miljömedvetenhet. I början av hösten började vi fundera över och planera att förbättra skolans sorteringssystem och då vintern kom hade vi skaffat sorteringskärl till skolan. Tre stycken kärl ställdes ut i skolans utrymmen för elever och lärare att använda. Vi piffade även upp en del av de tidigare rätt tråkiga pappersinsamlingslådorna som delvis var svåra att få syn på i klassrummen. I mitten av skolåret fick vi tag på en hel del gröna växter som tills vidare placerades i vinterträdgården. En temadag för alla studerande hade vi planer på att hålla nu på våren 2020 som tyvärr inte blev av.

Ella Lindqvist

SJÄLVSTÄNDIGHETSFEST

Ärade krigsveteraner,
bästa studenter, studerande, personal och tidigare personal

Det är fint och vackert att vi samlas för att fira Finlands självständighet. Det är en omständighet vi aldrig får ta för given. Det är en frihet som vi dagligen har skäl att påminna oss om och att uppskatta. Denna tidpunkt på året är det på sin plats att uppmärksamma vår historia, analysera samtiden och också våga blicka framåt och fråga vad vi vill åstadkomma och arbeta mot tillsammans.

Jag lovar att inte hålla en krigshistorisk föreläsning. Ni kan säkert vår historia lika bra som jag. Men det gör inte alla. Den historiska okunskapen är ett utbredd problem. Jag har träffat många finländare som tror att Finland krigade sig fram till självständighet då det begav sig. Finland som nation föddes förvisso då drygt ett år återstod av första världskriget. Men som vi alla vet var det inte krig som gav landet självständighet 1917. Det handlade snarare om en kombination av historiens nycker och den fria viljans handlingskraft hos vårt folk och den tidens ledare. De historiska och världspolitiska vändningarna var snabba och radikala, inte minst revolutionerna i Ryssland.

Kriget gav oss inte självständigheten, men krig hotade vår självständighet upprepade gånger. Först led folket av det uppslitande inbördeskriget med allt från tidig röd terror till dess grymma vita efterspel, som lämnade efter sig bland annat Finlands största massgrav här i Dragsvik.

Men sedan hände någonting anmärkningsvärt, någonting otroligt. Då det unga landet attackerades, för 80 år sedan den 30 november, och vinterkriget bröt ut, stod det tudelade folket plötsligt enat. Det var inte röda och vita utan Republiken Finlands medborgare som kämpade mot en numeriskt överlägsen fiende sida vid sida. De räddade oss från det öde som drabbade de baltiska länderna som ockuperades av Sovjetunionen.

Krigen under andra världskriget blev förstås ett till trauma för folksjälén. Samtidigt stärktes Finland på ett grundläggande sätt. Det stora hotet mot nationens självständighet blev paradoxalt nog vad som enade folket och stärkte grunden för vårt lands stabilitet på lång sikt.

Ärade krigsveteraner,

Ett tack till er kan aldrig bli tillräckligt starkt eller för många gånger upprepat. Nationens tack till er kommer fram i uppskattning, i att hela vår kultur högaktar och respekterar er. Förutom tacksamhet i ord och känsla behövs handlingar. Därför är det minst sagt på sin plats att samtliga riksdagsgrupper har enats om att höja frontmannatillägget. Inte en dag för tidigt.

Bästa självständighetsfirare,

Det välfärdsland som byggdes upp under efterkrigstiden är en framgångshistoria av jämlikhet och stabilitet. Jag ska berätta om en god vän som alltid lyft fram vikten av detta. För exakt ett år sedan stod riksdagsledamot Maarit Feldt-Ranta här och höll ett hyllat festtal, hennes sista tal av denna art. Hon hade siktet inställt på riksdagsvalet 2019 och axlade ett stort ansvar som vice ordförande för Finlands socialdemokratiska parti och var en central röst i det nordiska samarbetet.

Som ni vet blev det inget riksdagsval för henne på grund av att cancern förnyade sig. Och så, förra veckans onsdag gick hon bort. Den dagen dog hon, men för att citera hennes livsmotto: alla andra dagar levde hon verkligen. Och hennes historia tangerar välfärdslandets historia. Hon betonade ofta, och uttryckte tacksamhet över, att hon hörde till de första årskullarna som fick gå grundskolan i Finland.

I det nya jämlika landet fick även hon chansen - och hon tog den. Flickan från Tallmo i Karis blev kvinnan som dagligen tog stegen upp för riksdagens trappa och vidare ut i hela Norden. Hon sade att hon efter alla år i politikens hetluft fortfarande kände en stor ära, känslan av att förvalta ett stort förtroende, varje gång hon tog sin plats i plenisalen.

Då jag för mindre än tre år sedan kom med i politiken tog hon mig, som hon gjort med så många andra, under sina vingar. Hon förberedde mig på att det kommer att komma en dag då hon är borta, och att hon är mån om att det den dagen ska finnas någon som kan föra hennes arbete vidare. Jag blev en planta intill ett ståtligt träd. Så kom cancerbeskedet, och plantan skulle plötsligt klara sig själv och brådmogna. Det lyckades, med Maarits stöd som lever vidare i många människors hjärtan.

Men det handlar inte bara om Maarit, än mindre om mig som person. Det handlar inte om att ersätta någon, det handlar inte om att fylla skor. Det handlar om historia, sammanhang och kontinuitet. Om traditioner och institutioner. Om att vi alla är länkar i en lång kedja. Vi är varken först eller sist. Vi har ett arv att förvalta och vi har ansvar för framtiden. Vi är inte isolerade. Vi bör inte låsa in oss i rutor, inte gömma oss i våra egna bubblor. Vi är tillsammans del av ett större sammanhang och med det perspektivet har vi lätt att vara osjälviska, lätt att le även i våra världsliga vardagliga mödor.

Maarits synsätt och livsfilosofi behövs idag, då allt mer individualiseras och fragmenteras. Det mest karakteristiska med Maarit var hennes sätt att bemöta alla med respekt och vänlighet, över partigränser, över åldersgränser, över språkgränser. Hon byggde broar istället för murar. Och sådant behövs det mer av nu och i framtiden.

Detsamma gäller öppenhet och ärlighet. Maarit sade att det finaste en kan göra som människa är att beröra och beröras. Det gjorde hon som få andra. Och det är ord jag hoppas ni också bär vidare.

Beröra och beröras.

Det är vad en livserfaren och modig människa betonat på sin dödsbädd. Inte pengar och materiella ting, inte karriär och titlar, inte pris och utmärkelser. Utan beröra och beröras, under den tid vi har glädjen att leva tillsammans, som den senaste men inte sista länken i en lång kedja. Det tänker jag på dagligen då jag i min tur går upp för riksdagens trappor. Efter Maarit från Tallmo tar Johan från Jägarbacken dessa steg - i ett land som är fritt, ett land i fred tack vare tidigare generationers uppoffringar.

Medan Maarit var inbiten handbollsfantast med hjärtat klappande för BK-46 har jag en grönvit kärlek till fotboll. Ni vet, en gång EIF, alltid EIF. Och hela Finland har i år följt med hur Finlands herrlandslag lyckats ta sig till ett EM-slutspel, med

ett mål av bland andra Ekenäsbördiga Benjamin Källman.

Vilken drömmresa det varit. Jag är uppvuxen med motgång efter motgång i herrarnas kval. Men den här gången lyckades det. Och visst bevisades än en gång hur sport och idrott kan stärka nationalkänslan och samhörigheten. Pukkis stjärnglans till trots var det en lagseger, härligt typiskt den finländska identiteten. Sisun. Det var kort och gott fint. En fin kväll i ett självständigt land.

På tal om fotboll brukar jag med finurlig min fråga mina vänner om de vet vilken finsk fotbollsspelare som gjort flest mål i landslaget. De börjar alltid grubbla på om det är Jari Litmanen eller Mikael Forssell.

Svaret är förstås Linda Sällström.

Då vi jobbar tillsammans, som lag och står enade tillsammans är vi som starkast. Det gällde på allvar i krigen, det gällde mer lättsamt i den vardagliga underhållningen som fotbollen erbjuder. Då vi nu återigen bör skapa gemenskap och enighet mellan människor för att tackla tidens stora problem ska vi göra det utan en fiende, utan en klar motståndare. Dagens mest akuta frågor är globala. De är behovet av ren miljö, tryggad biodiversitet och framför allt bromsad klimatuppvärmning. De är också behovet av mer jämlika samhällssystem och sann jämställdhet oavsett kön och frihet från diskriminering. Och allt hänger ihop. Symboliskt sett är inget land längre än ö.

Vad annat innebär en nations självständighet då vi ska stiga in i 2020-talet?

Vi kan närma oss frågan genom att konstatera fakta. Vi lever i en tid då privata multinationella bolag har mer ekonomisk makt än många enskilda stater. Störst är detaljhandelskedjan Walmart, vars omsättning är över en halv biljon dollar. Alltså över 500 miljarder dollar. Ungefär tio gånger mer än Finlands statsbudget. Spelar detta någon roll? Svar ja. Speciellt i en tid då vi ingått handelsavtal som ger dessa bolag möjlighet att stämma stater som inte ger dem tillräckliga verksamhetsförutsättningar. Makten förskjuts från det nationella folkväldet, från demokratin, till den gränslösa privata ekonomin. Makten koncentreras till en väldigt liten klick människor på detta klot.

De flesta stora företag är fortfarande de som sysslar med fossila bränslen. Däremot är det av goda skäl bolag som Facebook, Google, Huawei och Apple som syns mest i rubrikerna. De har också stort inflytande på människors liv världen över. De påverkar bland annat vilket hatprat som tillåts. Men de styrs inte demokratiskt, utan av ekonomiska intressen. Frågor om information och integritet var tidigare känsliga för statlig inblandning.

Nu är problemet omvänt. Folkvalda statsmakter saknar insyn och det demokratiska inflytandet minskar. Förhoppningsvis kan ni, bästa ungdomar, bidra till att den nya teknologin används och utvecklas konstruktivt i framtiden. Hotbilderna till trots finns det minst lika stora möjligheter i positiv riktning.

Avslutningsvis, sist men absolut inte minst, en hälsning och varma gratulationer till dagens student. Jag önskar dig allt gott. Grattis till att ha fullföljt en viktig etapp i livet.

Jag hoppas du går vidare med färdigheter av flera slag. Utbildning handlar inte bara om teoretisk kunskap. Som Dalai Lama sagt, att utbilda huvudet utan att utbilda hjärtat är farligt. Jag hoppas du i detta fina gymnasium fått båda delarna och kan njuta av din dimission. Sug länge på den karamellen, det är du värd.

Sedan går du vidare. Och det kommer finnas förväntningar, sådana som jag förespråkar till exempel att utbildning alltid lönar sig. Men det viktigaste är att gå ut i livet och göra vad du brinner för. Gör vad du älskar i livet. Det är också okej att inte veta, att söka och känna sig för. Ta hand om dig, för som det heter är själva vägen målet i någon mening.

På vägen kommer nya möjligheter. Och då du känner att någonting är rätt ska du inte tveka hur mycket det än bryter mot till exempel konventioner. För att låna och parafrasera lite av Doris Lessing:
Vad du än drömmer om, vad du än är menad att göra, lev ut och förverkliga dina drömmar. Gör det nu. Omständigheterna är ändå alltid omöjliga.

Med dessa ord tackar jag för att ni lyssnat och önskar er alla en glad självständighet,

Tack.

Johan Kvarnström

(Förkortad version. Länken till hela talet finns på skolans Facebook-sida, i inlägget från 5.12.2019).

FREDEN SOM AVSLUTADE VINTERKRIGET

Den 30 november 1939 inleddes den unga nationen Finlands tuffaste prövning. Vinterkriget bröt ut och Sovjetunionen var på offensiven. Sovjetunionen hade före kriget erbjudit Finland ett avtal, enligt vilket Sovjetunionen bland annat skulle få ha en flottbas i Hangö. Detta kunde Finlands regering inte gå med på, kriget var ett faktum. Den anfallande stormakten trodde på en snabb och enkel vinst, vilket de snabbt märkte att inte var möjligt. Finlands vilja att överleva var nämligen hennes bästa vapen. Trots Sovjetunionens överlägsna antal i krigsmateriel och soldater lyckades Finland hålla ut längre än väntat.

Efter flera utmattande månader av krig under en av de kallaste vintrarna någonsin, tvingades Finland gå med på fred den 13 mars 1940. Fredsvillkoren var tuffa för Finland. Fredsvillkoren krävde 10% av Finlands markyta, bland annat Karelska näset och Hangö. Kravet på markyta var större än vad Sovjetunionen hade krävt före kriget men i och med freden 1940 fick Finland behålla sin dåvarande regering istället för den kommunistiska regeringen som skapats åt Finland i Moskva.

I början av mars arrangerades en tillställning tillsammans med Ekenäsnejdens krigsveteraner för att uppmärksamma att det gått 80 år sedan vinterkrigets slut. Studerande fick tillsammans med några krigsveteraner ta del av en föreläsning kring vinterkriget och de utmaningar Finland ställdes inför. Samlingen avslutades med sång av Filip Werthmann och Felix Lönnqvist.

Den 13 mars 2020 hade 80 år gått sedan freden slöts. För att uppvakta de stupade och minnas de som kämpade för vårt land ordnades en minneskund vid hjältegravarna på nya begravningsplatsen i Ekenäs. Vid varje hjältegrav stod en elev från Ekenäs gymnasium och Hakarinteen koulu med Finlands flagga i hand.

Noel Gustafsson

DU SER JU INTE UTLÄNDSK UT

Foto: Lina Enlund, Västra Nyland

Jag är vit. Det är där likheterna med finländaren tar slut.

Jag har ett annat modersmål, annat hemland, andra matvanor och annorlunda värderingar. Jag kan inte relatera till någonting som hände till mina finska vänner före jag fyllde 8 år.

Men jag är vit.

Jag ser hur rasistiska kommentarer kastas mot mina klasskamrater, fastän de har bott i Finland hela sitt liv. Deras föräldrar har respektabla yrken, de betar sig inte annorlunda. Men ändå är de inte riktigt som alla andra.

De är inte vita.

Före den här kolumnen skrevs 14 maj har det skett 105 masskjutningar i USA

under 2019. Det innebär att på 4 av 5 dagar sker det en massskjutning. Varför antar vi inte då att alla amerikaner är terrorister?

De är vita.

En mörkhyad man går i butiken. Han heter Samba, jobbar som sjukskötare och tycker om att se på fotboll. Han har inte gjort något fel. Plötsligt så har alla handen på väskan. De drar flickvännen närmare. De stirrar misstänksamt på honom. De är rädda. Det tar en tid för honom att förstå varför.

Han skulle gärna vara vit.

En invandrare blir inte kallad till några arbetsintervjuer för att han har ett utländskt namn. Medan när jag berättar mitt efternamn till någon som ser på fotboll så påpekar de ofta att jag delar efternamn med en fotbollsspelare. Vi skrattar kort.

Tur att jag inte heter Amir.

En gång diskuterade jag med en vän om hur lite jag borde passa in i normen. Diskussionen hann knappt börja innan han sade "Men du ser ju inte utländskt ut!". Förstås! Den självklara förklaringen. Första intryck är viktiga och det första intrycket någon får är hur man ser ut. Man kan byta kläder och färga håret, men hudfärgen är det svårt att bli av med. På några sekunder kan vilken våldtäktsman, pedofil eller terrorist som helst anses vara ofarlig för att han är en av oss. Medan i samma sekunder kan en omtänksam läkare, en genialisk forskare eller en snäll lärare stämplas som utlänning och farlig för att hen är annorlunda.

Tur att jag är vit.

Fred Shaw

Med denna kolumn vann Fred första priset i kolumntävlingen Argh?, som Svenska modersmålsföreningen i Finland ordnar med bidrag från Svenska kulturfonden.

UTBYTE

Som ni kanske vet så har jag spenderat mitt studieår i Japan. Tyvärr var jag tvungen att komma tillbaka i mitten av april, men de åtta månaderna som jag spenderade där kommer jag aldrig att glömma!

Jag minns fortfarande hur jag kände mig när jag åkte iväg. Mina första dagar borta från Finland spenderade jag med andra finska utbyteselever i den Sydkoreanska huvudstaden Seoul, men efter det fick jag fortsätta till Japan helt ensam. Jag mötte min första värdfamilj tillsammans med min Rotaryklubb på flygfältet Narita nära Tokyo. Jag kunde inte prata någon japanska och japaner är inte så bra på engelska. Jag hade alltså lite problem med att kommunicera i början. Min första familj var i princip en ganska normal japansk familj med två barn. Jag hade en yngre bror som var femton år och skulle ha haft en syster i min ålder men hon åkte iväg till Finland på utbyte.

Jag bodde mina första tre månader i den familjen och de lärde mig en massa om japansk kultur och de tog mig till flera olika ställen runt omkring i Japan. Min första familj lärde mig också grunderna i japanskan och eftersom de inte kunde engelska så bra, var jag tvungen att prata japanska varje dag, vilket gjorde att jag lärde mig det japanska språket ganska enkelt och snabbt. Jag skulle inte säga att det fanns några väldigt stora skillnader mellan familjer i Japan och familjer i Finland. I flera familjer var det bara pappan som jobbade och mamman kunde vara en hemmafru men det var också vanligt att båda två jobbade. Man åt alltid maten tillsammans och spenderade mycket tid som en familj vid matbordet eller i vardagsrummet.

Mina första skoldagar var kanske den svåraste tiden, men också en ganska rolig tid. Min första skoldag gick jag till skolan bara för att presentera mig själv för min klass. Min klass var 2-1 och i mitt gymnasium gick totalt 800 elever och alla årskurser var delade i 9 klasser, klass 1 och 6 var ofta avancerade klasser dit studeranden med bättre vitsord sattes. I min klass gick 42 elever och det var ganska jämt med både pojkar och flickor. Jag hade förväntat mig att det skulle vara en mycket seriös och tyst klass eftersom alla i den klassen hade de högsta vitsorden i deras årskurs men oj vad jag hade fel. Efter att jag hade presenterat mig på japanska, som jag hade börjat bli bättre på men som ännu var långt ifrån flytande, började alla i klassen prata med varandra. De verkade se fram

emot att ha en utbyteselev i sin klass. Jag hade ingen tid att prata med min klass den dagen men jag hade en hel massa elever som kom och presenterade sig för mig nästa dag. Jag tror också att det var flera från andra klasser som ville se den blonda finska utbyteseleven med sina egna ögon.

I min skola använde alla en skoluniform som bestod av en vit skjorta och svarta byxor och en svart rock som vi använde om det blev kallt. Flickorna hade en kjol och vit skjorta. Jag fick också min egen uniform som jag faktiskt tyckte om ganska mycket. Klassrummen i min skola såg alla rätt likadana ut och det var vanligt att man hade de flesta lektionerna i ett klassrum. Lektionerna var 50 minuter långa med en 10 minuters paus för att byta böcker eller ibland klassrum. Lunchpausen var 50 minuter och de flesta hade med en egen lunch som deras föräldrar tillrett eller så åt man vid skolans cafeteria där en lunch kostade cirka 4 euro. Min skola hade också en massa roliga evenemang som skolfestivalen där alla klassrum fick hitta på sitt eget tema och dekorera klassrummet enligt det temat. Andraåringarna hade också en klassresa och då åkte vi till Okinawa som är en ö söder om Japan där en stor del av andra världskriget i Asien ägde rum. Klassresan var fyra dagar och vi lärde oss om andra världskriget samt Okinawas historia och kultur.

Japanska skolorna var mycket annorlunda än finländska skolor. Efter att ha gått i ett japanskt gymnasium i åtta månader kan jag konstatera att japanska elever är mycket flitigare studeranden än finska, men det betyder inte att de är "nördar". Japanska skolor har också olika klubbar dit flera elever går efter skolan. Klubbverksamheten kan vara allt från volleyboll,

korgboll och fotboll till teater, film eller fotografering. Klubbarna drogs nästan varje dag och kunde räcka tre till fyra timmar efter att skoldagen tagit slut. Jag tyckte det var jättekul att vara en elev i Japan.

Något som jag blev kär i i Japan var nog maten. Japan har nästan hundra maträtter som jag aldrig hört om förut. Det var alltid spännande att prova på en ny maträtt och jag blev aldrig besviken. Det var kanske bara två eller tre maträtter som jag inte riktigt gillade. Men det bästa var nog sushin. Japanska ingredienser har ofta väldigt hög kvalitet och recepten i en del restauranger kan vara många hundra år gamla.

En annan stor sak som jag alltid varit fascinerad av är den japanska kulturen. Japan har en väldigt stor och djup kultur och du kan spendera en stor del av ditt liv med att studera den. Japans kultur skiljer sig från alla andra kulturer i hela världen, eftersom Japan under 1600-talet blev helt isolerat i 200 år eftersom de stängde sina gränser mot resten av världen. Jag gjorde flera resor till olika berömda områden i Japan där jag lärde mig om kulturen och historien.

De här resorna gjorde jag oftast med min familj eller tillsammans med de andra utbyteseleverna från mitt distrikt. Vi besökte bl.a. Kyoto som är känt som Japans kulturhuvudstad. Jag besökte Nagoya där jag fick se ett 400 år gammalt slott. Jag besökte också flera tempel som tillhör flera av gudarna i den japanska religionen shintoismen. Ett av de finaste templen var ett Tempel i Kyoto som var gjort av guld.

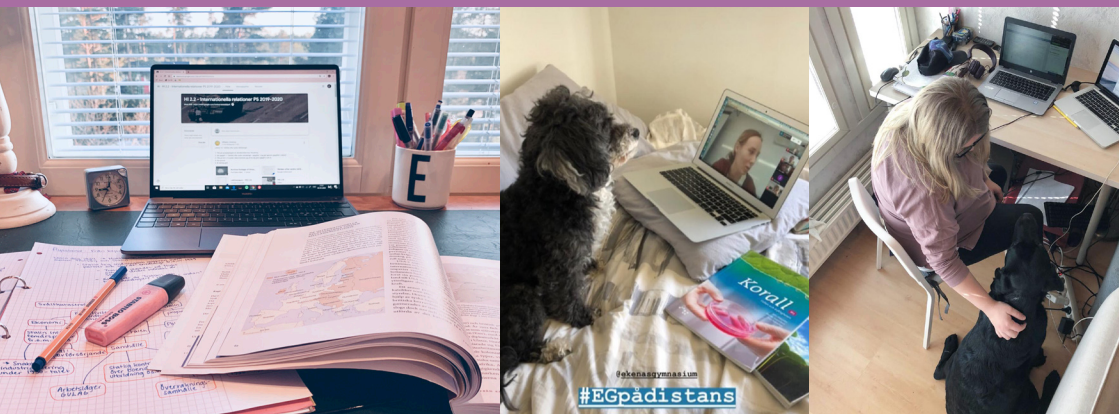
Coronaviruset var något som jag inte trodde skulle bli en så stor grej när jag hörde om det för första gången. Japaner bor väldigt tätt, särskilt i storstäder, men de har också väldigt bra hygien. När coronaviruset anlände till Japan gjorde inte Japan mycket för att stoppa det, de rekommenderade folk att stanna inne men de flesta fortsatte med sin vardag och alla butiker, restauranger och den kollektiva trafiken fortsatte som vanligt. Efter att någon månad gått började situationen bli snabbt värre, skolor stängdes och stora samlingar ställdes in fort utan någon förvarning. De flesta utbyteseleverna blev hemskickade under den här tiden i början av mars. Man kunde fortfarande se människor ute, men de var färre och alla använde mask på de flesta ställen. I april började de flesta restaurangerna och andra affärer stänga och flera människor började stanna inomhus. Under den här tiden fick jag inte heller gå ut längre vilket slutade med att jag bestämde mig för att komma hem istället för att spendera de sista tre utbytesmånaderna inomhus.

Som sagt var mitt år i Japan mycket lärorikt och en väldigt spännande och rolig upplevelse. Jag är lite ledsen att det slutade tidigare, men det är inget jag kan göra något åt. Det är ett land jag kommer att sakna och säkert besöka senare i mitt liv för att träffa mina vänner och familjer. Jag är så glad över att jag deltog i det här utbytesprogrammet och rekommenderar att alla någon gång i sitt liv prövar på en likadan upplevelse.

Samuel Kytöpuro

DISTANSSTUDIER

Distanstudierna har varit en intressant och ensam upplevelse. Det känns som att tiden flyger förbi, även om man inte är på väg någonstans. Dagarna börjar för det mesta på samma sätt; man vaknar precis innan lektionen börjar. Resten av dagen spenderar man med ögonen fästa vid skärmen. Latheten har tyvärr blivit en god vän under de senaste veckorna. Det har varit avslappnande att inte behöva bekymra sig över att man ser värre ut än dagen innan. Det orsakar dock att kameran hålls stängd under Meet-möten för att bespara de andra från en hemsk syn. Jag hoppas att alla har haft det bra under distansstudierna samt att det blir en skön sommar.

Ellen Hyvönen 19A

Själv var jag aldrig särskilt taggad på distansstudierna från första början men jag tycker nog att distansstudierna har gått ganska bra speciellt om man tänker på att vi aldrig haft något liknande tidigare. Det svåraste med distansstudierna tycker jag nog har varit att hålla motivationen uppe och att inte ha möjligheten att träffa kompisarna i skolan. Men distansstudierna har också varit ganska sköna för att man inte behövt vakna så tidigt varje dag.

Aksel Koulougli 19B

Distanstudierna... Jag tror att många tänkte att det skulle bli skönt att bara ligga hemma och ta det lugnt och inte behöva gå till skolan varje dag. Efter första eller andra veckan tror jag att många märkte att det inte var så lätt som man trott, i alla fall från min sida. Jag satte mycket tid på att laga allt bra och grundligt men i efterhand var det väldigt mycket jobb för alla, det kändes som mycket mera än vad det skulle varit i skolan. Jag tror nog att jag talar för alla eller nästan alla om jag säger att det varit väldigt tungt att ha distansstudier. Ökad stress kan man ju lätt säga att man fått, dock blev det ju mycket bättre efterhand eftersom vi fått säga våra åsikter öppet och lärarna har format om sin undervisning. Det har ju inte alltid varit negativt att ha distansstudier, eftersom det är ganska skönt att sitta hemma i solstolen med datorn i famnen och lyssnat på en presentation om barnets psykologiska kunskaper.

Man har lärt sig mycket med distansstudier som att ta hand om sina egna läxor och uppgifter. Jag tror att den här perioden har varit ganska bra med tanke på att man fått mera kunskap om hur man bäst lär sig och hur viktigt det är att vara närvarande i skolan med tanke på alla kommande studier.

Amelie Hyytiäinen 19B

Distansstudier är utmanande för alla människor, mänsklig kontakt är en del av den naturliga vardagen. Att isoleras och göra alla skolarbeten hemifrån har förstås varit utmanande men lärare och elever tillsammans har fått skoldagen att ändå verka normal. Vid några tillfällen har vi fått läxor på hög och att göra vissa uppgifter hemifrån har inte alltid varit så lätt.

Trots den sociala distansering och de utmanande tiderna tycker vi att skolan har lyckats med dess mest centrala uppgift; att lära.

Emil Ekholm och Ida Ekholm 18A

Under läsårets gång 2019-2020 har jag och mina klasskompisar fått uppleva många roliga saker tillsammans. Jag har bland annat medverkat i tutorernas verksamhet och fått uppleva De Gamlas dans. Under läsårets gång har vi också uppmärksammats av coronaviruset och dess spridning. Coronaviruset har lett till en helt ny utmaning som kommer bli lika minnesvärd för oss som De gamlas dans.

Min första reaktion när jag fick höra om att vårt gymnasium troligtvis skulle övergå till distansstudier var lättnad. Det var dagen efter studentskrivningarna i samhällslära. Jag hade som många andra tampats med tidigareläggningen av studentskrivningarna och eftersom det dessutom var första skrivningen för mig så resulterade det i ett antal stressiga dagar. Det var därför som jag dagen efter studentskrivningen reagerade med sådan lättnad när jag hörde om beslutet att skolan skulle övergå till distansstudier. Jag tänkte barnsligt nog att det skulle bli en välbehövd semester de kommande veckorna.

Efter att ha upplevt livet med distansstudier istället för närundervisning vet jag att distansstudier inte är en dans på rosor. Plötsligt skulle jag göra mig bekant med en massa nya program och ha ett mycket bättre strukturerat schema för att överhuvudtaget hantera min nya typ av studier. Möjligheten att fråga läraren om någonting då man mötte hen i korridoren försvann och jag måste använda andra sätt att kommunicera, vilka alla krävde nätverksanslutning. Det räckte med små problem som att nätet strulade eller laddaren var försvunnen för att en hel dags inläring skulle gå om intet. Den egna motivationen blev samtidigt avgörande för att jag skulle klara av att fortsätta lära mig på samma sätt. Frånvaron av en lärare eller kompis att fråga gjorde inläringen mer utmanande. Prestationer kändes inte lika betydelsefulla eller roliga längre. Det kändes mest som ett nödvändigt tidsfördriv. Allra mest saknar jag ändå den sociala gemenskapen som existerar i vår skola. En behaglig och mogen miljö att studera i men också att umgås i. Jag saknar att ha en miljö där det är lika naturligt att spela kort ihop som det är att hjälpa varandra med matematikuppgifter.

Coronaviruset har gett oss en annorlunda utmaning. Vi har varit tvungna att anpassa oss och lära oss nya sätt att ha skola, att umgås och att klara vardagen. Coronaviruset kommer att bli minnesvärt på grund av den omställning vi har varit tvungna att göra, men det har också lärt oss att vara tacksamma för saker som närundervisning, som innan det här ännu var en självklarhet för oss.

Alice Äbb 18C

Dessa distansstudier har för det mesta varit mycket tunga. För det första har vi i de flesta ämnen fått mer än tillräckligt att göra på lektionerna. Det här har lett till att vi har jobbat mycket länge under dagarna. Jag tycker även att kraven på oss elever har varit höga. Vi har haft en massa inlämningar, presentationer och prov på samma vecka fast det under denna period skall vara provvecka i slutet. Trots allt detta dåliga så har distansstudier även bra sidor. Du behöver inte stiga upp lika tidigt, då du inte behöver åka iväg. Du kan gå med pyjamas hela dagen, om du det vill. Men den bästa saken är nog att du har flexibla studier och att man inte sitter fast i skolan då man har håltimme.

Antonia Lindholm 18B

ELEVARBETEN

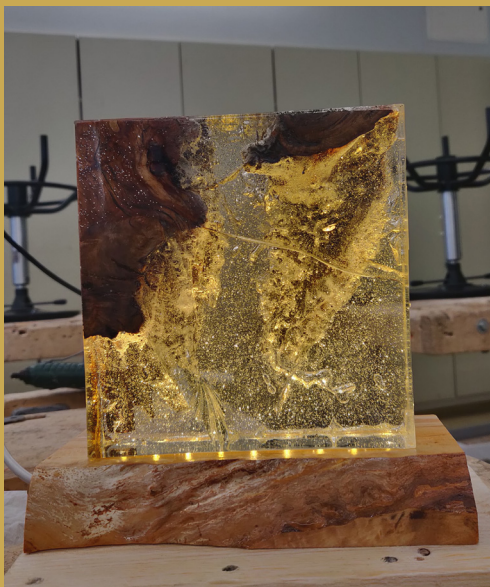
En kvinna bor i Vasa
Hon tänder en brasa
Kvinnan drack en dryck,
och fick ett ryck
Huset blev en björkvedsbrasa
Wilma Grönqvist

En kvinna från Raseborg
Bar på en svampkorg
Hon var ute och vandra
Då hon träffade Cassandra
Och blev drabbad av hjärtesorg
Isabella Forsskåhl

Det finns många restauranger i Ekenäs,
men ingen av dem serverar god hollandaise.
Sorgligt men sant,
hördes säga av en gammal tant.
De flesta av dem smakar sjögräs.
Tilde Selin

En katt från Kyrkslätt
Åt sig väldigt mätt
Den runt sin mun slicka
Och tömde en till bricka
En bredare katt har ingen sett.
Lukas Suoranta

Platsen är inte alls viktig
eftersom den knappt är riktig
den grundades av en svensk kung
men är lite sämre än sitt ursprung
namnet säger jag ej, för jag är försiktig
Edgar Ramos Serrano

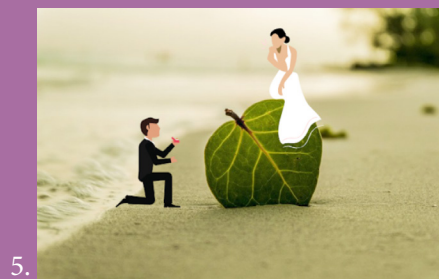
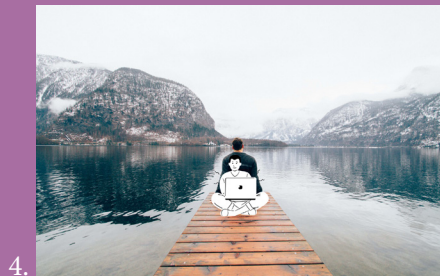
En lampa gjuten av epoxy (en sorts plast som stelnar) där jag gjutit in en halvrudden björkknöl för att göra lampan mera livlig och naturligt inspirerad. Ljuset kommer från vita LEDar som frästs in i en björkbit som används som lampbas. Slutresultatet blev en mycket fin Epoxy lampa med motiv från naturen.

Arbetsgången gick som så att jag började med att gjuta, sedan slipade och polerade jag epoxyen och till sist tillverkade jag lampbasen. Själva kuben och basen är slutligen fastlimmade.

Max Lundström, diplomarbete i slöjd

Olivia Pettersson, målning i kurs 1 i bildkonst

Marius Wasström, digital bildserie i kurs 1 i bildkonst

Mitt arbete är en klocka, gjord i al, formad som en elefant. Jag valde att laga den åt min pappa till födelsedagspresent, eftersom han länge har varit i behov av en ny klocka och för att han älskar träelefanter och samlar på dem.

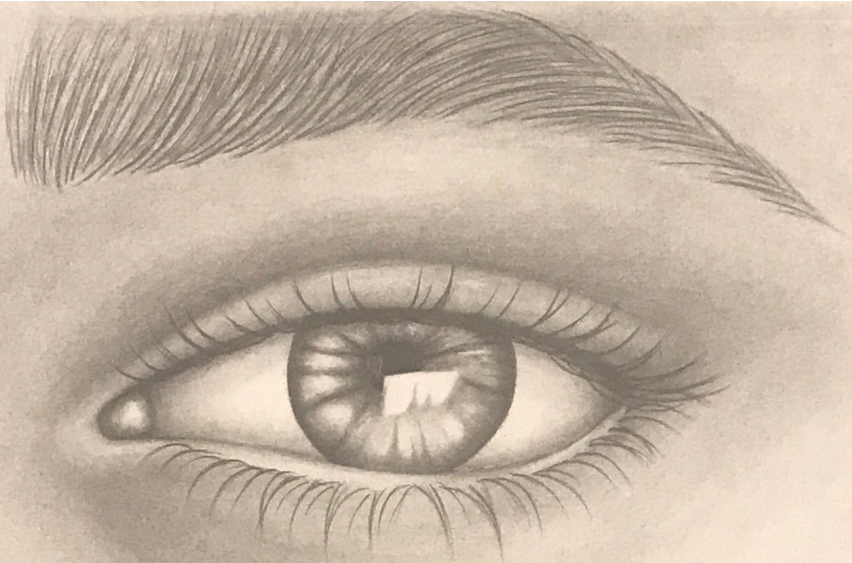
Oliver Rask, diplomarbete i slöjd

Ett dekorativt gepardansikte gjort av trä. Ansiktet består av ek, björk, palisander och två sorters mahogny. Prickarna är brända på träet. Arbetet fångar en intressant kontrast där afrikanskt motiv blandas med västerländsk konst och träslag.

Först skar jag ut alla bitar innan ja slipade dem för att de skulle passa in i varandra. Efter det slipade jag dem ytterligare för att skapa en 3D-effekt. Jag brände sedan prickarna med en brännpenna innan jag limmade ihop bitarna. Till slut oljade jag arbetet för att framhäva trädets färg och mönster.

Fred Shaw, diplomarbete i slöjd

Celina Korenius, teckning i bildkonst kurs 1

VI SOM JOBBAR HÄR

Rektorsämbetet

Rektor: Petra Blomqvist

Vice rektor: Petra Wahteristo (aug-feb),

Bo Sjöholm (mars-maj)

Lärarkåren

Airisvaara Susann, finska, engelska

Andberg Ida, religion, psykologi

Bengtfolks Sonja, speciallärare

Blomqvist Petra, samhällslära

Böckerman Leona, modersmål och

litteratur

Danielsson Rita, finska, tyska

Fredriksson Helena, gymnastik

Hafström Oscar, gymnastik

Hemmälin Mikaela, modersmål och

litteratur, drama

Högström Linda, hälsokunskap, engelska

Johanson Nicolina, biologi, geografi

Jönsson Marianne, musik

Lindgren Inna, franska, engelska

Lindroos Vilhelm, historia, samhällslära

Molander Ove, matematik, kemi, gymnastik

Nygård-Lintunen Åsa, engelska, tyska

Pettersson Martin, historia, samhällslära,

filosofi

Raunio Åsa, studiehandledare

Sjöholm Bo, matematik, fysik

Stenlund Emma, bildkonst

Sundström Tord, slöjd

Tiikkaja Mervi, matematik

Wahteristo Petra, biologi, geografi, gymnastik

Övrig personal

Flemmich Tanja, kanslist

Wadenström Eva, kurator

Nyman Clea, anstaltsvårdare

Rosenqvist Carola, hälsovårdare

Stenroos Maria, skolpsykolog

Bäcklund Anders, fastighetsskötare

17A

Grupphandledare
Vilhelm Lindroos

Aulanko, Malin
Blomqvist, Ellinor
Burgmann, Ida
Dahlström, Robin
Elenius, Joshua
Estlander, Sandra
Ewalds, Amanda
Fagerlund, Melissa
Forsskåhl, Isabella
Forsskåhl, Theresa
Forström, Elin
Graeffe, Benjamin
Grönqvist, Wilma
Gustafsson, Anna
Hallgren, Felicia
Himberg, Jonathan
Holmberg, Lucas
Hällfors, Isabelle
Isberg, Ellen
Ismaelsson, Znar
Keränen, Amanda
Korpinen, Maija
Kraufvelin, Wilma

17B

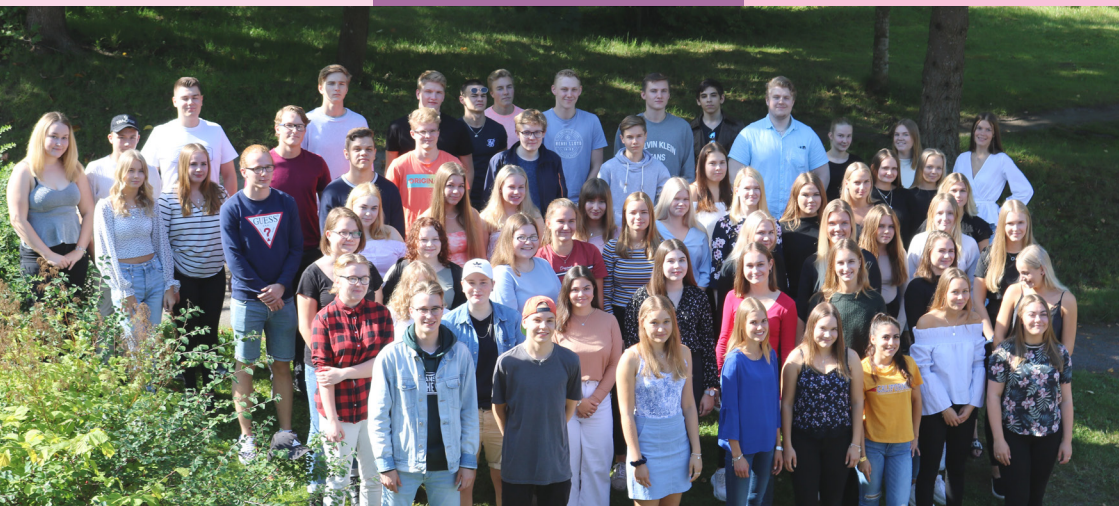
Grupphandledare
Ove Molander

Bäckman, Axel
Lehtola, Daniela
Lindh, Anna
Lindh, Emilia
Lindholm, Frida
Lindholm, Simon
Lindqvist, Sara
Lundberg, Heidi
Lundin, Maja
Lundström, Lucas
Lundström, Max
Löfgren, Ellen
Lönnqvist, Felix
Martin, Alberth
Nikander, Nadine
Nyberg, Elin
Nylund, Alina
Omar Saib, Saja
Palmqvist, Anna
Pihlström, Alexander
Ramos Serrano, Edgar
Randström, Linus
Rask, Oliver

17C

Grupphandledare
Åsa Nygård-Lintunen

Grandell, Alexandra
Rehnström, Alexandra
Ring, Anna
Råberg, Malin
Rönblad, Annika
Rönblad, Heidi
Salin, Amanda
Sandell, Cedrik
Selin, Tilde
Shaw, Fredrik
Sjöholm, Tia
Snabb, Vanja
Stadius, Elisabeth
Sundberg, Josefin
Sundström, André
Volanen, Evelina
Wallenius, Karin
Werner, Emilia
Westerholm, Viktor
Åkerblom, Jasmine
Österberg, Knut
Österlund, Janina
Kombi:
Hiltunen, Kalle
Ljungqvist, Albin
Malmström, Emilia

18A

Grupphandledare
Susann Airisvaara

Abdulla Ali, Dastan
Backas, Samuel
Björkqvist, Anna
Brander, Oscar
Degerlund, Zacharias
Doepel, Axel
Ekholm, Ida
Ekholm, Emil
Enberg, Wera
Erlin, Saga
Estlander, Dennis
Forström, Angelina
Friman, Casper
Gottberg, Jakob
Grüne, Elin
Gustafsson, Noel
Hakosalo, Hugo
Henriksson, Wilma

På utbyte 2019-2020:
Kytöpuro, Samuel

18B

Grupphandledare
Mikaela Hemmälén

Holmberg, Anders
Häkkinen, Wilma
Hällsten, Eva
Ingman, Viktoria
Jensén, Joar
Karlsson, Karin
Laine, Elin
Lehtinen, Emilia
Lindholm, Antonia
Lindholm, Fredrik
Lindroos, Alfred
Lintunen, Helen
Lundqvist, Freya
Martin, Leonardo
Martin, Nikolaj
Möller, Wilma
Nyberg, Viktor
Nyström, Julius

18C

Grupphandledare
Mervi Tiikkaja

Randström, Oscar
Randström, Julius
Roos, Jonathan
Savolainen, Mattias
Simonen, Ida
Smedslund, Marcus
Sommardahl, Ewerth
Ström, Alvin
Strömberg, Lucas
Sundström, Simon
Suoranta, Lukas
Svärd, Oliwia
Tallroth, Elin
Toivola, Amanda
Wallén, Jonas
Wide, Diana
Äbb, Alice
Örnmark, Victoria

19A

Grupphandledare
Petra Wahteristo
(Leona Böckerman
mars-maj)

Ahlberg, Elmer
Augustsson, Elias
Boström, Ivar
Doepel, Anna
Ekholm, Erin
Ekström, William
Emas, Shanice
Erlin, Ylva
Estlander, Lisa
Fagerström, Nico
Grönroos, Simone
Gustafsson, Oscar
Hedman, Jasper
Henriksson, Kasper
Holmberg, Jonna
Holmberg, Wilma
Hyvönen, Ellen
Smedslund, Matilda

19B

Grupphandledare
Rita Danielsson

Hyytiäinen, Amelie
Juola, Roi
Kevin, Edward
Korenius, Celina
Koulougli, Aksel
Lindh, Allan
Lindqvist, Ella
Lundin, William
Lundström, Lina-Lotta
Lustig, Nico
Lönnqvist, Edith
Lönnqvist, Ellen
Mahmod, Niyan
Metzner, Jakob
Näsman, Gry

19C

Grupphandledare
Bo Sjöholm

Ollila, Julia
Pettersson, Olivia
Pöysti, Moa
Rehnström, Julia
Sadiq, Valia
Sjöblom, Sarah
Sjöholm, Daniel
Skog, Rebecca
Söderström, Josephine
Tsai, Allen
Törnroos, Sara
Wahteristo, My
Wasström, Marius
Werner, Wincent
Westerholm, Cecilia
Wikman, Anton
Öst, Emil

STUDENTER

Hösten 2019

Henriksson, Oskar

Våren 2020

Aulanko, Malin
Blomqvist, Ellinor
Burgmann, Ida
Bäckman, Axel
Dahlström, Robin
Elenius, Joshua
Estlander, Sandra
Ewalds, Amanda
Fagerlund, Melissa
Forsskåhl, Isabella
Forsskåhl, Theresa
Forsström, Elin
Graeffe, Benjamin
Grönqvist, Wilma
Gustafsson, Anna
Hallgren, Felicia
Holmberg, Lucas
Hällfors, Isabelle
Isberg, Ellen
Keränen, Amanda
Korpinen, Maija
Kraufvelin, Wilma

Lehtola, Daniela
Lindh, Anna
Lindh, Emilia
Lindholm, Frida
Lindqvist, Sara
Lundin, Maja
Lundström, Lucas
Lundström, Max
Löfgren, Ellen
Lönnqvist, Felix
Martin, Alberth
Nikander, Nadine
Nyberg, Elin
Nylund, Alina
Palmqvist, Anna
Pihlström, Alexander
Ramos Serrano, Edgar
Randström, Linus
Rask, Oliver
Rehnström, Alexandra
Ring, Anna
Råberg, Malin

Rönblad, Annika
Rönblad, Heidi
Salin, Amanda
Sandell, Cedrik
Selin, Tilde
Shaw, Fredrik
Sjöholm, Tia
Snabb, Vanja
Stadius, Elisabeth
Sundberg, Josefin
Sundström, André
Volanen, Evelina
Wallenius, Karin
Werner, Emilia
Westerholm, Viktor
Åkerblom, Jasmine
Österberg, Knut
Österlund, Janina
Kombi:
Grandell, Alexandra
Hiltunen, Kalle
Malmström, Emilia

STUDENTERNAS TAL

Ibland blir livet inte riktigt som man tänkt sig. Det har vi, årets studenter, synnerligen fått lära oss. Det man långt i förväg har planerat kan på ett ögonblick kastas omkull totalt och plötsligt står man där på ruta ett igen, med studentexamensprov närmare än man någonsin kunnat tro. Det fick vi - årets studenter - uppleva under våren, men vad i livet blir egentligen precis som man tänkt sig?

Nu om någonsin har vi fått uppleva hur viktigt det är att ta hand om och bry sig om varandra. Men vi ska även komma ihåg att ta hand om oss själva. För oss som blir studenter innebär detta att vi ska våga välja vår egen väg i livet och fundera noggrant efter vad som verkligen är bäst för oss. Nyckeln till vår egen framtid ligger i våra händer och det är därmed upp till oss att välja hurdant liv vi vill bygga upp. Om planerna går i stöpet gäller det att lugnt gå vidare till nästa dörr och prova den istället. Det finns många vägar att välja, då en dörr stängs så öppnas någon annan istället. Flexibilitet blir därmed allt viktigare,

en viktig nyckel i livet, vilket vi redan fick ett smakprov på under våren då studentexamensdagarna flyttade.

Från dagis och förskolan bar det raka vägen av till lågstadiet och så småningom var det dags för ett gäng nervösa elever att börja i högstadiet. Då det på åk 9 var dags att fatta ett av våra första viktiga beslut valde vi Ekenäs gymnasium, med det självklara slutmålet att ta studenten. Vägen hittills i våra liv har därmed varit tämligen utstakad redan från början, men längs med vägen har vi ändå stått inför vägsåk. Gymnasiet har gett oss nyckeln till otaliga dörrar och snart är det dags att välja vilken av dem som vi vill öppna. Vi har blivit vägledda av våra lärare att våga tänka själva och det är nu endast ett litet steg mellan oss och nästa stadium i livet.

För att fortsätta med klichén om dörrar så är det högst troligt att vår årskurs har fått en del dörrar att smälla i skolan. Vi har minst sagt varit med om en hel del under våra tre år i gymnasiet och vår vistelse i skolan har nog inte gått någon obemärkt förbi. Vi har måhända inte varit helt överens alla gånger, men i slutändan har vi ändå klarat situationen. Vi har styrt upp ett fartfyllt konvent, fixat en minnesvärd Gamlas dans, sjungit snapsvisor på ABI-middagen och firat i hårdrockens tecken på Penkis. Vår välanvända metod för att fatta beslut i olika frågor har i demokratins ära varit omröstningar och det har visat sig fungera ända till slutet av abiturientåret. Vi har även lyckats donera totalt 2000 € till Unicef och Rädda barnen för att hjälpa barn i nöd, vilket vi är otroligt stolta över att ha kunnat bidra med.

I år tar vi studenten och jag är rätt så säker på att detta års studentdimission kommer att vara lite extra minnesvärd, särskilt för oss. Studenten är ju trots allt ett stort ögonblick i livet. Framtiden står precis bakom dörren, men jag önskar ändå att vi alla njuter lite extra av nuet och det vi hittills lyckats åstadkomma. Vi har alla mycket att vara stolta över och fira! Det blev kanske inte precis som vi planerade under våren, men nu står vi snart där med vår studentmössa på huvudet och nycklarna i handen, redo att öppna nästa dörr och kliva ut i livet. Det blev inte riktigt som vi tänkte, men vad gör det, vi gjorde det ju väldigt bra ändå!

Jag vill till sist ge ett gott råd, som Mark Twain en gång sa "Om tjugo år så kommer du att vara besviken över det du inte gjorde, så segla bort från din säkra hamn. Fånga vindarna i dina segel. Utforska. Dröm. Upptäck."

Amanda Salin

STIPENDIER

Claes-Erik Elghs minnesfond, Kamratstipendium Anna Doepel, Lucas Holmberg Ekenäs gymnasiums 100-årsjubileumsfond Maija Korpinen Stiftelsen Brita Maria Renlunds minne Ida Burgmann, Wilma Kraufvelin, Emilia Lindh, Frida Lindholm, Max Lundström, Felix Lönnqvist, Elin Nyberg, Anna Ring, Amanda Salin, Fredrik Shaw, Vanja Snabb, Elisabeth Stadius, Viktor Westerholm, Kalle Hiltunen, Jakob Metzner Ekenäs gymnasiums stipendiefond Joar Jensén, Wilma Möller, Amanda Toivola, Elias Augustsson, Edith Lönnqvist, My Wahteristo, Dastan Abdulla Ali, Karin Karlsson, Diana Wide, Fredrik Lindholm Andelsbanken Raseborg Lucas Strömberg, Anna Palmqvist Raseborgs Energi Malin Aulanko Veritas Pensionsförsäkring Saga Erlin Företagarna i Raseborg Moa Pöysti, Simon Sundström, Anna Ring Ekenäs Rotaryklubb Ylva Erlin, Shanice Emas Ekenäs Sparbank Cedrik Sandell, Emil Ekholm, Amanda Salin Sparbanksstiftelsen i Tenala Wilma Kraufvelin, Wilma Grönqvist, Ellinor Blomqvist Sparbanksstiftelsen i Bromarf Ellen Hyvönen Lions-Club Tenala-Bromarf rf Josefin Sundberg, Marius Wasström Svenska klubben i Ekenäs Erin Ekholm Raseborg Zonta Club Sandra Estlander Geberit Productions Oy Lucas Holmberg Varuboden Jonathan Roos, Lucas Lundström Professor Clas-Olof Selenius minnesfond Albin Ljungqvist Bromans Optik Amanda Keränen Wi-Box Tia Sjöholm Cecilia Backlunds minnesfond Melissa Fagerlund Teknologiateollisuuden 100-vuotissäätiö Fredrik Shaw VNUR Karin Wallenius, Benjamin Graeffe

Prenumerationer

Hufvudstadsbladet Max Lundström
Västra Nyland Jasmine Åkerblom
Uusiouutiset Karin Karlsson
Kemia-lehti Frida Lindholm, Joar Jensén, Simon Sundström, Emil Ekholm, Emil Öst

Idrottsutmärkelser

Årets idrottsflicka Sara Lindqvist
Intressepris Anna Björkqvist
Årets idrottspojke Max Lundström
Fair play Viktor Nyberg

Bokstipendier

TOPPEN Noel Gustafsson, Anders Holmberg, Eva Hällsten, Helen Lintunen, Mattias Savolainen, Jonas Wallén, Lisa Estlander, Matilda Smedslund, Lina-Lotta Lundström, Alexandra Rehnström, Julia Ollila, Emilia Lindh, Tia Sjöholm, Wincent Werner, Robin Dahlström Franska klubbens bokstipendium Diana Wide, Sandra Estlander, Felix Lönnqvist Ekenäs Marthaförening Anna Doepel, Lucas Holmberg Pohjola-Norden Emil Öst Proclio Fredrik Shaw, Cedrik Sandell

Grattis till alla duktiga studerande och varmt tack till alla som bidragit med stipendier!

NÄR DET INTE BLIR SOM VANLIGT

“Men va’ e’ Rödluvan utan en varg? Va’ e’ Snövit utan en häxa som e’ arg?” frågar sig Sås och Kopp i sin sång. Jag frågar istället vad är en sista skoldag utan en skolavslutning och utan en studentdimission med en lång rad nybakade studenter som strålar av glädje? Vad är en sista skoldag utan “Den blomstertid nu kommer” och utan “Sjung om studentens lyckliga dag”? Vad är en sista skoldag utan en bollhall till bredden fylld av stolta föräldrar, mor – och farföräldrar, syskon, släktingar och vänner? Vad är en sista skoldag utan tal till studenterna, utan musikuppträdanden som är så stämningsfulla att näsdukar plockas fram och tårar diskret torkas bort? Vad är en sista skoldag utan massor av doftande rosor, kritvita studentmössor, vackra klänningar och stiliga kostymer? Vad är en sista skoldag utan lyckönskningar, dunkar i ryggen och en mängd kramar till höger och vänster? Vad är en sista skoldag utan den där känslan i kroppen som bara finns där den där speciella dagen? Det är mycket som har varit annorlunda den här våren och mycket som kommer att vara annorlunda årets sista skoldag. Men vet ni vad alla blivande studenter, tillsammans gör vi studentdimissionen i slutet av augusti (som vi nu hoppas att vi får hålla) till en dag att minnas! Ni kommer att vara den unika gruppen elever som firar studentdimission i augusti och som vi ska fira er och sjunga för er den dagen. Det blir inte alltid som vanligt och det blir inte alltid som man har planerat eller tänkt sig men i slutändan blir det ofta nog riktigt bra ändå och med det i minnet riktar vi blickarna mot augusti, “Sjung om studentens lyckliga dag” kommer att låta lika vacker i slutet av augusti som i slutet av maj.

Mikaela Hemmälén

Från Ekenäs gymnasiums blogg på vastranyland.fi

Ekenäs gymnasium
Rosenvägen 12
10600 Ekenäs

kansli	019 289 3500
rektor	019 289 3501
studiehandledare	019 289 3502
lärarrum	019 289 3503

rektor	Petra Blomqvist
vice rektor	Petra Wahteristo
	Bo Sjöholm

Ekenäs gymnasiums föregångare har varit:
Ekenäs samskola 1905-1940
Västra Nylands samlyceum 1940-1942
Ekenäs samlyceum 1943-1976

Skolan upprätthålls av Raseborgs stad.

Design och layout
Tanja Flemmich